

Ladislav Babić

Bebolucija

Bebe marširaju! U Sarajevu se dešava „*cucla revolucija*¹“, prva faza u predstojećoj – ma kako se smijali, ali tome je tako – svjetskoj revoluciji. Da, da – nitko ne kaže da će biti sutra ili preksutra, ali preporučujem stišati cinični smijeh. „*Prororci su kao zvijezde. Kad njihova svjetlost dođe do ljudi, njih već davno nema!*“ – reče jednom Montesquie - pa će tek djeca djece vaše djece znati, jeli se valjalo podsmijevati onom što su njihova praunučad najavila.

„*Do kada će se nasilje tirana nazivati pravdom, a pravda naroda barbarstvom ili buntovništvom?*“, upitao se prije više od dva stoljeća Maximilien Robespierre, nagovijestivši kako se od svih nazovisvetinja jedino narodna volja može dičiti atributom svetosti. Nasilje je raznovrsno, ono ne mora uvijek biti fizičko, a instruktivno je da njemu uvijek pristupaju upravo vladajući, kad narod miroljubivim buntom prozove njihovu tiraniju. Čin nečinjenja je i u kaznenom zakoniku zločin – što je onda čin nečinjenja političara, izabраниh narodnom voljom a vladajućih samovoljom?

Političara koji pljačkaju građane; što legalno – uživajući višestruka primanja od prosječnih – a što ilegalno, gomilajući bogatstva na skrivenim računima; političara koji dvadeset godina ne mogu razriješiti agoniju jedne države jer ona

---

¹ Bebolucija

ustvari hrani njih i njihove obitelji te im i nije u interesu išta učiniti; političara nesposobnih dodijeliti i najobičnij broj (JMBG) svojim građanima (koje ionako tretiraju poput anonimnih brojeva utopljenih u masu izbornih glasova); političara čiju savjest glede potreba najnemoćnijih stvorenja na svijetu može probuditi samo masovno izražavanje građanskog neposluha,... *Za sada* je takve najjednostavnije kazniti na slijedećim izborima.

Za sada, jer - “*Ko ne sluša pesmu slušaće oluju...*“, kaže pjesnik... Skup građana BiH tek je pjesma na skupu ljubavi za prava svojih najmilijih i najnemoćnijih, istovremeno i najjačih stvorova svijeta - beba. One su ih za to ovlatile, jer komunikacija između njih i njihovih roditelja odvija se nesmetano, kanalom ljubavi preko vlastitih srdaca a ne gluhih ušiju političara. *Za sada*, jer transparent „*Tko sije bijedu, žanje gnjev!*“ opominje antisluhiste, da će – nastave li tako – kad tad osvanuti dan kada će na svojoj koži osjetiti kitice neke drukčije pjesme. Upozorava ih da se maknu iz politike, ili nauče slušati stihove onih čijom voljom su izabrani. Jer, mi smo vas uzvisili – vraćate li tako da nas unizite? Vlast nije vladanje – vlast je služenje! I Isus je svojim učenicima [prao noge](#); ne ceremonijalno i licemjerno, kako bi im zaslijepio duh, već pokazujući kakav mora biti odnos čovjeka prema čovjeku:

„Od sada, ako sam ja vama oprao noge, ja Gospodin i Učitelj, vi trebate također vama prati noge, jedni drugima; jer, to je jedan primjer koja sam vam ja dao: ono što sam ja učinio za vas, činite to i vi također. Uistinu, uistinu, ja vam to kažem, jedan sluga nije već od svog gospodara, niti je jedan poslanik već od onoga tko ga je poslao.“

„Uzvisili“ smo vas na položaje i nagradili primanjima, ne stoga da plandujete i gojite svoje trbušine; da nam služite umjesto da gospodarite – to nije poklon, već samo zajam koji očekujemo da vratite poštenim radom na dobrobit građana. Ako se povjerenje ne vrati povjerenjem, ako neprestano kršite taj zavjet između vas i građana koji su vas izabrali, jednog će vas dana dostići sudbina nagovještena transparentom. Ne vjerujete li meni, slušajte „*učiteljicu života*“ – ona nikada ne laže. Pojma nemate koliko su bebe jake, iako vam se čine tako nježne, krhke,

slabašne i bespomoćne u svojim kolicima ili majčnim naručjima, ali... One su natjerale svoje roditelje da izađu i javno vam - mirno, dostojanstveno ali odlučno kažu - „*Bolan braćo političari, sad je zaista dosta!*“. Ni ne slutite što ova sitna ljudska stvorenja mogu i prije no narastu. A tek potom! [Herkules](#) je tako snažno potegao iz Herine sise da je stvorio Mliječni put. Još u kolijevki je golim ručicama udavio dvije zmije. Zar zaista želite prisustvovati činu davljenja stoglavih entitetskih administrativnih aždaja snagom koju ti ljupki stvorovi udahnuju svojim roditeljima? Nije li vam dovoljan dokaz njihove snage što su izveli hiljade ljudi na ulicu; danas tisuće a sutra..., možete li naslutiti koliko? Inspiratori leže upelenjeni u kolicima, roditelji će biti samo vršitelji „božje“ volje prenesene djetinjom ljubavlju i ljubavlju prema djeci. *Ako!* Da, „*ako*“, a sve nekako izgleda kao da ovaj pogodbeni izraz ispunjen potencijalom, po svaku cijenu želite aktualizirati na vlastitoj glavi. Savjetujem vam da je čuvate, jer „*ako*“ ima pretešku ruku, dame i gospodo političari.

Vjerujete li da samo nacionalističke parole stimuliraju u ljudima bijes, gnjev, srdžbu i akciju? „*Liberté, Egalité, Fraternité*“ (sloboda, bratstvo, jednakost), ideje vodilje bez i natruha nacionalizma, srušile su cijeli društveni poredak širom svijeta, a sve veći broj ljudi uviđa da se one svakodnevno izigravaju. S povijesne perspektive, nacionalizmi su – kako god to u vašoj životnoj situaciji izgledalo paradoksalno – u inflaciji, svakodnevno rastu akcije ljudskosti što i vaši građani potvrđuju svojim skupom ljubavi na sarajevskim ulicama. Stoga, poslušajte njihovu pjesmu, da ne bi sutra slušali oluju a preksutra osjetili udar groma – tvrde

pesnice vaših dobronamjernih sugrađana koji su vas pošteno, na vrijeme upozorili. Nećete moći reći da niste znali.

Izgleda su političari zaboravili kako jednom i sami bijahu djeca; da umišljaju kako odraslina pripadaju neka drukčija prava, smetnuvši s uma da su uvijek spas od ugroze tražili u naručju svojih roditelja. Eto, i ova djeca na sarajevskim ulicama traže zaštitu očeva i majki od stvorova koji su odrastanje zamijenili osiljavanjem, grubošću, nerazumijevanjem, ohološću i bahatošću. Jeli drugo za očekivati od tipova koji su se ubijali zbog nacionalne pripadnosti, zaboravivši (zaborav je jedna od konstanti njihova života) na jedinu važnu pripadnost – ljudskoj vrsti? Teško da ih Enesovi stihovi – makar duhom - mogu vratiti u djetinjstvo kad su se poneseni Winnetouovim ili Robin Hoodovim poduhvatima, zakljinjali da će i sami štiti sirote, ugnjete, slabašne i ponižene, ali ponovimo ih i ponavljajmo ih što češće ovoj dječici na sarajevskim ulicama, kako nikada ne bi zaboravili:

Velik kao dijete (Enes Kišević)

*Znaš li što ću ja postati
kada odrastem,
za tvoju ljepotu, svijete ?*

*Ja kada odrastem
jako veliki,
ja ću postati dijete.*

Najljepše je kad odrasteš,

*a ostaneš dječji stvor,
pa svi misle da si velik
zato što si profesor.*

*Što si doktor od imena,
stručnjak za rakete -
a ne znaju da si velik
zato što si dijete.*

*Možeš biti pilot, rudar...
slavni pisac knjiga -
djetetu je svaki pos'o
lagan kao igra.*

*Ma nosio ja u glavi
i sve fakultete,
kad odrastem jako velik,
ja ću ostat' dijete.*

U dječjoj duši kličaju ideali koje su pretnogi odrasli, kao nepotrebne, razasuli tijekom odrastanja u ono što postadoše. Dijete, koje porastavši to i ostane u Enesovom smislu, znat će ih sačuvati i za njih se izboriti, jer – kao što rekoh – već malena beba je Herkul u koljevci; odraslo dijete je Atlant na čijim plećima će jednog dana počivati cijeli svijet, a podno njegovih stopala bauljati će se smeće ljudskog roda nesposobno da mu ičim više naudi. Lijepe maštarije - ništa više - kažete. Ipak, jednog dana, [Poeziju će svi pisati](#) (Branko Miljković), a svoje prve stihove već su počele ispisivati sarajevske bebe sa svojim roditeljima. No, dok se predviđanje vidovnjaka ne ostvari

*“...Ja primam na sebe osudu propevale gomile:
Ko ne ume da sluša pesmu slušaće oluju...“*

nadajući se da će jednom izborena sloboda ipak umeti da peva

“Kao sto su sužnji pevali o njoj!”

Garancija za to nije nimalo veća od odlučnosti čovjeka da zauvijek u svojoj duši ostane dijete.

NEKOPIRATI

PR

DIOGEN pro kultura

<http://www.diogenpro.com>